

[Karlskov Jensen]

at §§ 18 og 19 skal udgå. Vi mener ikke, man kan opfylde kontraktens bestemmelser med hensyn til aftagning af gassen inden for den fastsatte frist, uden at man også har den sikkerhed for afsætningen, som ligger knyttet til §§ 18 og 19.

Ændringsforslag nr. 9 og 10 er jo stillet af handelsministeren og tiltrådt af et flertal, og dem tiltræder vi naturligvis.

Endelig vil jeg pege på ændringsforslag nr. 11 om en ny paragraf, hvori det indskræpes, at ministeren over for folketingets energipolitiske udvalg skal redegøre for mere betydende foranstaltninger, som påtænkes gennemført i medfør af loven. Jeg vil gerne understrege, at der i udvalget var et ønske om, at man kunne få lov til at følge disse love, når de blev ført ud i livet, på den måde, at handelsministeren skulle redegøre – med understregning af »redegøre« – over for udvalget for de foranstaltninger af væsentlig betydning, som gennemføres i kraft af lovens bemyndigelsesparagraffer. Der ligger naturligvis ikke heri – men det er jo en selvfølge – at der kan være tale om, at udvalget som sådant blander sig i handelsministerens administrative myndighed i øvrigt. Det ville vel i og for sig, når det kommer til stykket, stride imod grundloven, men det har heller ikke været udvalgets indstilling, at det var noget sådant, der var tale om.

Når hr. Arentoft nævner, at der er så mange alternative muligheder for anvendelsen af naturgas, vil jeg blot mere generelt sige, at ingen af alle de oplysninger, vi har fået i udvalget, og det er efterhånden mange, går ud på, at der er en alternativ mulighed, der er bedre end ilandføring. De planer, der har været fremme om at udnytte gassen derude på boreplatformene, har jo alle været behæftet med så stor risiko og så store tab eller vanskeligheder, at man har måttet afvise dem.

Jeg vil føje til, at de alternative muligheder, der er, når gassen er ført i land, de eksisterer jo, når vi har gennemført disse love. Der er for mig ingen tvivl om, at det vil være meget ønskværdigt, om dansk industri ville interessere sig stærkt både for naturgassens anvendelse direkte og som produktionsgrundlag, men det vil også for mig være overraskende, om ikke dansk industri vil finde muligheder i de kulbrinter, som bliver

frasepareret, inden gassen bliver sendt videre i rørledningerne.

Vi går som sagt ind for naturgassen. Det er naturligvis sådan, at der også hos os ligger nogle betænkeligheder, men de fordele, vi ser ved det, overstiger – og overstiger også temmelig meget – de betænkeligheder, der måtte være af den ene eller den anden art. Der er jo tale om større gasmængder, end vi tidligere har regnet med, meget større gasmængder, lykkeligvis. Vi har i henhold til den kontrakt, der er afsluttet, fået et tempo i aftagningen, som er langsommere, end jeg havde turdet drømme om på forhånd, og det vil sige, at vi reserverer betydelige mængder af gassen derude i Nordsøen til næste generation og næste igen i stedet for at spise hurtigt op, som man kunne have frygtet.

Hele den aktuelle energisituation har ikke været baggrunden for disse lovforslags fremsættelse, for det er jo en situation, der naturlig er opstået siden, men jeg synes alligevel, den meget stærkt motiverer, at vi nu sikrer, at denne danske naturgas bliver anvendt her i landet i danske virksomheder og til opvarmning, sådan som lovforslagene tilsigter.

Derfor vil vi stemme for de ændringsforslag, som er fremsat af handelsministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget, og stemme imod de ændringsforslag, som er fremsat fra anden side.

Annelise Gotfredsen (KF):

De alvorlige advarsler om vor katastrofale økonomiske situation, som forelægges os i disse dage, gør det ikke nemmere at tage stilling til disse lovforslag, der i omfang og konsekvenser vel er de mest omfattende og vidtgående, vi har skullet tage stilling til i nyere dansk historie. Vi skal tage stilling til samlede investeringer, som vi ikke har noget egentligt overblik over, men som i hvert fald overstiger alt, hvad vi tidligere har kendt. Vi ved, at som den økonomiske situation tegner sig i dag, vil enhver investering skulle underkastes de allernøjeste overvejelser, og vi ved, at midlerne til investeringer i medfør af denne lovgivning må gå fra andre formål, således at investeringerne har konsekvens for andet end Danmarks energiforsyning.

Vi skal endvidere tage stilling til en lovgivning, der i langt videre omfang, end vi før har følt det rimeligt, centraliserer og styrer